

χροι, πάνθηρες κυανοὶ καὶ καμπλοπαρδάλεις πορφυραῖ. Ἐξακολουθεῖ ἔτι ὁ μυλωθρὸς μένων ἀκίνητος ἔξωθεν τοῦ μύλου του, ὁ στρατιώτης ἔξακολουθεῖ φρουρῶν παρὰ τὴν πύλην τῆς φυλακῆς, ἔξακολουθεῖ ἡ μυστηριώδης γυνὴ ἐξεργομένη καθ' ἕκαστον δέκατον λεπτόν εἰς τὸν ἐξώστην της· ὁ φιλόμουσος πίθηκος ἔξακολουθεῖ παίζων τὸν βαρύαυλον καὶ ὑψῶν μὲν τὴν κεφαλὴν, περιστρέφων δὲ τοὺς ὀφθαλμούς, τέλος ὁ μικρὸς μῦς ὁ ἄρμολόμενος διὰ κλειδὸς ἔξακολουθεῖ ἐκκινῶν εἰς τὰ τέσσαρα καθ' ἣν στιγμὴν δέν το περιμένομεν.

Ἐχομεν ἀκόμη τὴν πρῶσσαν χωροφύλακα τὸν ἀνοίγοντα ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὰς ὑπερμεγέθεις αὐτοῦ σιαγόνας καὶ καταβροχιζόντα μικρὸν γάλλον στρατιώτην, πάντοτε τὸν αὐτόν.

Ἐχομεν τὸν μάγον τὸν φοροῦντα πῖλον ἀκιδωτὸν καὶ ὑψοῦντα τὴν βράβδον αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἀστέρας. Ἐχομεν τὴν θαυματοποιὸν τὸν τινάσσοντα εἰς τὸν ἀέρα χαλκᾶς σφαίρας, ἔχομεν τὸ τύμπανον τὸ κροῦον τὸ ἐμβατήριον, ἔχομεν ἀκόμη τὸν μουσικὸν τὸν κτυποῦντα κατ' ἀλλήλων τὰ τύμπανα, τὴν γυναῖκα τὴν καθημένην ἐπὶ τοῦ ὄνου μεταξὺ τῶν δύο καλᾶθων, τὴν οἰνοδότιν μετὰ τοῦ βαρελίου της, τὸν τροχιστὴν κατοῦντα διὰ τοῦ ποδὸς τὸν τροχὸν του, τὸν σιδηρόδρομον τὸν περιτρέχοντα δις τὴν τράπεζαν, τὰς τρεῖς ὄρνιθας τῆς ποιμενίδος τὰς κρωζούσας καὶ κινουμένας διὰ μικροῦ στροφάλου, τὸ θέατρον τῶν νευροσπάστων, τὸν караγκιόζην κτλ.

Ἀναγνωρίζω ἐν τούτοις πᾶσιν ἀκόμη τὴν ἐν μικρῷ ἀνθρωπότητα ἐκείνην ἣτις ἀπετέλεσε τὴν χαρὰν τῆς νεότητος ἡμῶν. Εἶνε εὐχαριστοτέρα τῆς ἄλλης ἀνθρωπότητος· τοῦλάχιστον δὲν προσενεῖ τὴν ῥοὴν δακρῶν. Μοὶ φαίνεται ὅτι βλέπω αὐτὴν ἐξαπλουμένην ἀκόμη, ὡς κατὰ τὰς ὥραιας ἡμέρας τῆς δεκαετοῦς ἡμῶν ἡλικίας, ὑπὸ τὸ φῶς τῶν καταστημάτων μετὰ τοῦ ψευδοχρῶστος αὐτῆς, τῶν ὀλοσηρικῶν, τῶν ἀντικτῶν χρωμάτων, τῆς αἴγλης τῆς ἀπιθάνου· ἀλλ' αἴφνης ἡ ὥραία ὄπτασις περιβάλλεται ὑπὸ σκιᾶς καὶ ἀπόλλυται κατ' ὀλίγον ἐν ἀπόπτῳ.

— Κουκὸν, κρᾶζει τὸ ὠρολόγιον.

Καὶ ἐγὼ ἀριθμῶ τὰ ἔτη τὰ ἤδη παρελθόντα·

Ἐν, δύο, τρία, δέκα, εἴκοσι, τριάκοντα. Ἡδῆ!

**Λ.

Γινώμαι καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς

ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετάφρασις Γ. Ζωχιού.]

66.

Ὁ φρόνιμος ἄνθρωπος κανονίζει τῶν συμφερόντων αὐτοῦ τοὺς βαθμούς, διεξάγει δὲ αὐτὰ κατὰ τὴν σειρὰν τὴν πρέπουσαν. Ἄλλ' ἡ ἀπληστία αὐτοῦ πολλάκις διαταράσσει τὴν τάξιν αὐτῶν, ἐξελαύνουσα αὐτὸν ἐπὶ ἔργα πολλὰ

διὰ μιᾶς. Τρέχων δὲ προθύμως κατόπιν τῶν μικροῦ λόγου ἀξίων, ἀποτυγχάνει τῶν περισπουδάστων.

67.

Τὸ μὲν σῶμα περικοσμεῖ ἡ χάρις ἡ ἀφελῆς, τὸν δὲ νοῦν τοῦ καλοῦ ἡ αἰσθησις.

68.

Δύσκολον εἶναι νὰ ὀρίση τις, τί ἐστὶν ἔρωσ· ἰδοὺ ὅμως τί περὶ αὐτοῦ δύναται τις νὰ εἴπῃ· Ὁ ἔρωσ, τῆς μὲν ψυχῆς, πάθος εἶναι τυρρηνικόν· ὡς πρὸς τὸν νοῦν δέ, ἀμοιβαία εἶναι στεργομένων συμπαθεία· ἂν δὲ ὡς πρὸς τὸ σῶμα ἐξετάσῃ τις αὐτόν, ἀπόκρυφος εἶναι καὶ γλυκύθυμος πόθος ἀπολαύσεως τοῦ ἀγαπωμένου προσώπου, μετὰ πολλὰς ἀρήτους περιπετείας.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἐπιγράμματα Ἰακωβάκη Ριζοῦ τοῦ Νερούλου.

Εἰς ἰατρον

Αὐτὸς ὁποῦ τ' ἀνθρώπινον δολοφονοῦσε γένος, ὁ ἰατρὸς Γεώργιος ἐδῶ εἶναι θαμμένος.

Φυλάξου, μὴ τὸν δέχῃσαι 'ς τὸν Ἄδην, Περσεφόνῃ· εἶν' ἱκανὸς καὶ τοὺς νεκροὺς νὰ ξαναθανάτωγῃ.

Εἰς ἀδελφάγον

Ὁ πηγαδόστομος Ραζῆς, τῶν τραπεζιῶν ὁ γλάρος, ἀφ' οὗ τὸν κόσμον ἔχαψε, τὸν ἔχαψεν ὁ χάρος.

Εἰς ἐμπορον

Τὸ δεῖνα πρᾶγμα ποῖαν τιμὴν 'ς τὴν δεῖνα πόλιν ἔχει, Πόσο τὸ δεῖνα νόμισμα 'ς τὸν δεῖνα τόπον τρέχει·

Αὐτὰ σὺ πάντα φρόντιζες, αὐτὰ σὺ ἐζητούσες,

Πλὴν τί πρᾶγμα ἔχει τιμὴ 'ς τὸν Ἄδην δὲν βρωτούσες.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος ἠδύνατο νὰ διορθωθῇ ἀπὸ τὰ ἐλαττώματά του, ἂν δὲν ἐφρόνει αὐτὰ ὡς προτερήματα.

* * Ὁ πολὺ ἐλπίσας γνωρίζει νὰ φοβῆται.

* * Ἡ ἠδονὴ προϋποτίθεισι πόνον, καὶ ἡ εὐδαιμονία ἐκπλήρωσιν καθήκοντος.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐκ τινος γαλλικῆς ἐφημερίδος ἐραυρίζομεθα τὰς ἐπομένας περιέργους ἅμα δὲ καὶ ἀξίας λόγου εἰδήσεις περὶ τῶν ἄγγλων ἀμαξηλατῶν·

Ἡ τιμὴ τῶν ἀγοραίων ἀμαξῶν ὑπολογίζεται κατὰ μίλια, τοῦ μιλίου ἰσοδυναμοῦντος πρὸς 1609 μέτρα καὶ τιμωμένου πρὸς 6 πέννας, ἦτοι 60 λεπτά. Δύναται δὲ τις νὰ τὰς ἐνοικιάσῃ καὶ καθ' ὥραν 2 1/2 φράγκα τὴν ὥραν, ἀλλὰ τοῦτο σπανίως γίνεται ἐν Λονδίῳ καὶ μόνον οἱ παρεπιδημοῦντες ξένοι καταφεύγουσιν εἰς τὴν ὥραν, ἀποφεύγοντες αὐτὰ τὰς ἐκ τῶν ὑπολογισμῶν τῶν ἀποστάσεων δυσχερείας. Ἀλλὰ μὴ νομίσῃ τις ὅτι κερδαίνουσι τίποτε. Οὐχί! Διότι οἱ ἀμαξηλάται περιφέρουσι τοὺς ἐπιβάτας των ἐν τῇ αὐτῇ κύκλῳ βραδέως βαδίζόντων τῶν ἵππων, καὶ διανύοντες ἐν μιᾷ ὅλῃ ὥρᾳ διάστημα μόλις δέκα λεπτῶν τῆς ὥρας. Ἀφ' οὗ